

את נבחת ואמרתי שאין לך על מה

נוכח נפקד

סופת רעמים

הייתי מוטל ולא היה לי גוף,
ולא הסתגנן שום תדר
לתהום המקלט.
מלים השמעו בחדר
וכלום לא נקלט.

בועות באקוריום רפה ושקוף.
מטבעות במכונת משקאות מקלקלת
חוזרים לפתחו של העדר.
נאחז במפתח בלי דלת,
הייתי מוקא כצדף.

על קרקעית שאי אפשר לסדק
הייתי מוטל, מצלצל.

הסתובבתי אחורה, לבדק
אם אני מטיל צל.

את נבחת כי חשבת שפרצה מלחמה.
התרוצצת כה וכה באי נחת
ורציתי לומר לך שאין לך על מה,
ורציתי שלא תדעי פחד.

את נבחת וגרונך מבשר ספנה
כי גדודי אש צובאים על הדלת.
במבע מערפל וחסר הבחנה
התרוצצת כה וכה מבהלת.

את נבחת כי חשבת שתוקפים את ביתך
ורגלך על השער מנחת.
את יבבת בגרונך האמלל, החותך,
בתחנה יתומה ונדחת.

את נבחת כי חשבת שפרצה מלחמה
ובחוץ עננים עכורים.
את נבחת ואמרתי שאין לך על מה,
תותחי השמים יורים.